

Man er først og fremst menneske

- en tretrinnsrakett i folkeopplysning om seksuelle overgrep

Del to - 2019

Et samarbeidsprosjekt mellom Landsforeningen mot seksuelle overgrep
og
Aimée Kaspersen Produksjoner

Rapport av prosjektleder; Aimée Kaspersen

Forord

Tretrinnsraketten har vært et lærerikt og annerledes prosjekt. Ulike former for formidling har gitt mulighet for kompetanseøkning og økt menneskeforståelse. Det todelte prosjektet har vært på veien fra 2018-2019, og vi har møtt mennesker fra hele det langstrakte land.

Erfaringene våre viser at det er behov for arenaer som tar opp temaer knyttet til seksuelle overgrep med fagfolk og allmennheten generelt. Det gir mulighet til å drøfte ulike problemstillinger, hvordan man kan møte overgrepsutsatte og hvordan man kan være en trygg voksen i sitt arbeide med mennesker.

Denne rapporten er en oppsummering av del 2 av prosjektet. Den viser hvordan tverrfaglige prosjekter kan nå ut med kunnskap på en ny måte, og den viser direkte resultater i form av holdningsendringer hos deltakere.

Vi er svært takknemlige for all støtte vi har fått til prosjektet fra offentlige og private aktører. Spesielt rettes en takk til Stiftelsen Dam (tidligere extrastiftelsen), Bufdir, fylkeskommuner og kommuner som har bidratt økonomisk. Også takk til alle spillestedene og ildsjeler som har sett verdien av opplegget og bidratt både med rabatter og kontakt til lokalsamfunnet. Vi vil også rette en stor takk til de mange organisasjonene vi har samarbeidet med, til involverte kunstnere og ikke minst alle som har lagt ned hundrevis av timer med frivillig arbeid og innsats i prosjektet.

Sammendrag

Målsetninger:

- Forebygging av seksuelle overgrep.
- Kompetanseheving i helse- og undervisningssektor, og blant studenter.
- Stor grad av samarbeid mellom fagpersonell og erfaringskonsulenter i prosjektet.
- Gjøre samfunnet tryggere i samtale og samhandling om overgrepstematikken.

Målgruppe:

Faggrupper som arbeider med overgrepsutsatte

Faggrupper som arbeider med barn og unge

studenter ved universitet og høyskoler

Allmennheten

Bakgrunn:

I 2016 inngikk LMSO og Kaspersen et samarbeid for å utarbeide en dokumentarisk forestilling om seksuelle overgrep, som en del av K's. mastergrad. Her forsket hun bla.a. på teatrets politiske potensiale og formidlingsmuligheter, samt etiske problemstillinger i etnoteatret. Resultatet viste at teater er en innovativ og potent arena i formidling av kompetanse og kunnskap, og vi valgte å gå sammen for en videreutvikling av opplegget. Forestillingen ble sammen med foredrag og ettersnakk et helhetlig seminar i et større opplysningsprosjekt.

Beskriv i hvilken grad oppsatte effektmål ble nådd

Prosjektet nådde målene i høy grad. Gjennom undersøkelser gjort i formidlingssituasjonen via anonyme mentimeterundersøkelser viste at holdningen til tematikken i stor grad endret seg etter opplegget. Gjennom opplegget erkjente flere av deltakerne egne ressurser i møte med problematikken, og hvordan de kunne bidra til avdekking, forebygging og trygghet ved å ha en traumebevisst holdning.

Prosjektet har også blitt ønsket booket i etterkant av organisasjoner som var tilstede i gjennomføringen, og slik ser vi at det oppfattes som relevant og effektivt.

Vi har også fått tilbakemeldinger via mail og uttalelser fra publikummere;

- En forestilling som skulle vært pensum, både for elever på videregående og for studenter som skal jobbe med mennesker
- Opplegget er perfekt for kurs og fagdager
- Man får en annen forståelse for menneskene man møter
- Årets viktigste forestilling
- Vi håper vi får denne forestillingen tilbake til andre fagdager

Antall personer i målgruppen nådd av prosjektet

1115 (deltakere 2019)

Prosjektgjennomføring/Metode

Vi tok utgangspunkt i resultatene i Kaspersens masteroppgave som viser til at teater egner seg som formidlingsarena i samfunnspolitiske tematikker. Dette underbygges også av publikums tilbakemeldinger etter tidligere visninger. Vi videreutviklet metoden slik at teater sto i samspill med tradisjonell formidling, og laget en helhetlig tretrinnsrakett hvor ulike former for formidling sto sentralt i hvert trinn;

1. Det tradisjonelle foredraget
2. Teater som formidlingsarena
3. Ettersnakk - tilrettelagt dialog mellom publikum/deltakere, erfaringskonsulenter, fagpersonell og kunstere. Veiledning dersom noen skulle ha behov for oppfølging etter opplegget.

Det endelige opplegget dro ut på en landsdekkende turné, slik at vi kunne oppsøke folket der de er. Vi fikk relevant og aktuelle samarbeidspartnere på de ulike stedene, som bidro til at prosjektet også fikk lokal forankring. Opplegget ble tilbudt direkte ut til studenter og folk som jobbet i helse/undervisningssektoren, samt til allmenheten. Gjennomføringen av prosjektet var i stor grad tuftet på frivillighet og brukermedvirkning, i tillegg til profesjonelle aktører og helsearbeidere.

Oppsummering og videre planer

Vi anser prosjektet som vellykket, og pakken planlegges gjennomført i samarbeid med Kirkelig Ressurssenter, DIXI- ressurscenter mot voldtekt og SMISO Oslo.

Videre vil vi jobbe mot å få et tilsvarende opplegg inn i videregående skoler gjennom DKS for året 2021.

Innhold

Forord	1
Sammendrag	2
Bakgrunn for prosjektet	6
Målsetting og målgruppe	7
Folkeopplysning gjennom tre trinn	7
Trinn 1. Foredrag som formidlingsarena	7
Trinn 2. Dokumentarteater som formidlingsarena	8
Trinn 3. Ettersnakk - et møtepunkt i dialog	9
Involverte og samarbeidspartnere	10
Fremdriftsplan og gjennomføring	11
Konkrete resultater, vurdering av resultat- og effektmål	14
Foredrag	14
Mentimeterundersøkelser	15
Tall; hvor mange har vi nådd?	17
Tilbakemeldinger fra turnéen:	17
Oppsummering med konklusjon og videre planer	17

Bakgrunn for prosjektet

Seksuelle overgrep er en samfunnsproblematikk som må være på dagsordenen både i skole, høyere utdanning og i arbeidslivet som sådan. Som borgere har vi et ansvar der vi skal tørre å se og snakke om temaet. Det er kun på denne måten vi kan opplyse og forebygge. Formidlingsarenaene bør være mange og nyttige, og vi ønsket i dette prosjektet å nå ut gjennom en tretrinnsrakett hvor ulike former for formidling anvendes i opplysningsarbeid - en landsdekkende turné med foredrag, dokumentarteater og felles refleksjon i form av ettersnakk. I tillegg ble turnéen dokumentert gjennom sosiale medier og nettsider.

Vi ønsket å gi et tilbud om en informasjonspakke som ga et annerledes innblikk i tematikken enn det man vanligvis gjør gjennom rene foredragsrekker, fagbøker og informasjonsvideoer. I denne sammenheng inngikk Landsforeningen mot seksuelle overgrep et samarbeid med Aimée Kaspersen, som gjennom sin master har forsket på dokumentarteaterets potensiale til å formidle samfunnsaktuelle tema til publikum, samt etiske problemstillinger i etnoteateret. Gjennom å kombinere LMSO og Kaspersens kompetanseområder ble det lagt det til rette for et opplysningsprosjekt som viste seg å kommunisere i høy grad. Målet var å gi verktøy til å avdekke og forebygge overgrep, samt å arbeide traumebevisst. Vi ønsket også at prosjektet skulle gi rom for åpenhet og øke selvbildet hos tidligere utsatte.

Prosjektet er del 2 av et større og landsdekkende prosjekt. Del 1 fant sted i 2018, da opplegget turnerte i Nord-Norge, og besøkte Kirkenes, Alta, Tromsø, Harstad, Bodø og Mo i Rana. I denne delen har vi dekt deler av Midt-, Sør- og Øst-Norge. Vi har besøkt Kristiansund, Fana, Bergen, Sola, Kristiansand, Tønsberg, Notodden, Oslo, Otta og Trondheim. Samlet har vi nådd ut til ca 1600 deltakere/publikummere i prosjektperioden.

Prosjektets del 2 fikk økonomisk støtte fra Extrastiftelsen (nå stiftelsen DAM), Bufdir og Vest-Agder Fylkeskommune. I tillegg har vi hatt inntekter gjennom seminaravgift og billettsalg. På grunn av reduksjoner i det endelige budsjettet ble prosjektet gjennomført med en større grad av velvillighet og frivillighet enn planlagt. Flere spillesteder stilte med lokaler til

sterkt reduserte priser. På Fana Folkehøgskole stilte skolen med kost og losji mot seminar og forestilling for deres elever og ansatte. Vi måtte også redusere antall planlagte forestillinger fra 36 til 24. Vi hadde opprinnelig budsjettert med 1 330 000,-. Prosjektet endte opp med å gjennomføres på 849 141,-. Til tross for dette anser vi prosjektet som vellykket, og det er planer for videreføring i etterkant av gjennomført prosjektperiode.

Målsetting og målgruppe

Målsetting;

- Forebygging av seksuelle overgrep.
- Kompetanseheving i helse- og undervisningssektor, og blant studenter.
- Stor grad av samarbeid mellom fagpersonell og erfaringskonsulenter i prosjektet.
- Gjøre samfunnet tryggere i samtale og samhandling om overgrepstematikken.

Målgruppe;

Faggrupper som arbeider med overgrepsutsatte

Faggrupper som arbeider med barn og unge studenter ved universitet og høyskoler

Allmennheten

Folkeopplysning gjennom tre trinn

I denne delen av rapporten presenteres de tre ulike trinnene i formidlingen av tematikken og hvordan disse var lagt opp.

Trinn 1. Foredrag som formidlingsarena

Foredrag som formidlingsarena er en mer tradisjonell måte å overføre erfaringer og kompetanse på - det utfyller og utdyper i dette tilfellet informasjonen som teaterforestillingen gir. Det unike for LMSO sine foredrag er at de er utviklet i samarbeid mellom fagpersoner og erfaringskonsulenter. I de fleste tilfeller gis også foredraget i et slikt samarbeid. Det er fordi vi mener at denne unike kombinasjonen må til for å få med alle aspektene og et utvidet

perspektiv på overgrepstematikken. Det kan også gi konkret og hensiktsmessig informasjon til lyttere, ved eksempler fra erfaringskonsulentens sitt eget liv - direkte knyttet til praktiske situasjoner i f.eks. en lærers arbeidshverdag i vår tid, eller informasjon knyttet til hvordan erfaringskonsulenten fikk hjelp eller ble sett i sine omgivelser. Det standardiserte foredraget som et utviklet kan med enkle grep tilpasses de forskjellige målgruppene, det være seg til fagpersoner, studenter, eller allmennheten.

Evalueringer fra tidligere foredrag har vist at dette har komplementert fagkompetansen på en nyttig måte for mottakere av foredraget - og gjort informasjonen mer håndgripelig til bruk i arbeidshverdagen/samfunns-hverdagen.

Tematikken for dette foredraget var traumebevisst omsorg og hvordan medmennesker, pedagoger og helsepersonell kan bidra til trygging, bedre helse og sunne relasjoner for overgrepsutsatte. Det ble også orientert om hva man kan gjøre om man er bekymret, samt om kunnskapsbaser og undervisningsopplegg som "Kroppen min eier jeg" (<http://www.kroppenmineierjeg.no>), og "Snakke med barn" (<https://www.snakkemedbarn.no>). Det viste seg at kunnskapsnivået på de ulike stedene var svært forskjellig, og opplegget ble slik også tilpasset de ulike gruppene underveis på turnéen. Gjennom påmelding til dagseminaret kunne vi også se hvilke yrkesgrupper som deltok på de ulike stedene, og slik tilpasse opplegget noe til de enkelte.

Trinn 2. Dokumentarteater som formidlingsarena

Teateret er en arena der det skapes et unikt rom mellom publikum, skuespillerne på scenen og handlingene som foregår. Det som skjer, foregår der og da, og vil aldri finne sted igjen. Det er et fora som har enestående muligheter til å ta opp og vise til utfordringer og samfunnsproblematikk, men det kan også formidle det nære og mellommenneskelige. Teatret har et visuelt og auditivt potensiale til estetisk kommunikasjon i møte med publikum. Ved å utarbeide et manus eller en forestilling gjennom kvalitativ forskning og innsamling av data, kan historien fortelles troverdig, levende og overbevisende. Forestillingen er ikke *kun* estetisk, men den innehar et emansipatorisk potensiale som kan motivere til sosial bevissthet og endring hos deltagere og publikum.

I dokumentbaserte teaterformer tar man utgangspunkt i materiale fra virkeligheten og levde erfaringer, og forskningsresultatet blir til gjennom en kunstnerisk bearbeidelse.

Dokumentarteatret utforsker og formidler noe en fagbok/artikkel ikke kan formidle. Dette gjelder ikke bare tematisk, men også gjennom det fysiske nærværet mellom aktører og publikummet i samme rom. Dette gir muligheter til synliggjøring av samfunnets marginaliserte stemmer, publikumspåvirkning og en samfunnsaktuell debatt.

Aimée Kaspersen (konsept, manus og regi) utarbeidet forestillingen som en del av sin mastergrad i Teater ved NTNU i 2016. Kaspersen har i prosessen arbeidet bevisst med formidlingsmetodikk og strukturer som kommuniserer både faglig og estetisk. Ethiske refleksjoner har også vært en viktig del av hennes masteroppgave. Forestillingen er slik også resultat av en forskningsprosess på dokumentarteaterets samfunnspolitiske potensiale i møtet med publikum.

“Man er først og fremst menneske - et vitnesbyrd” er en dokumentarisk teaterforestilling som ble laget våren 2016 som et samarbeidsprosjekt mellom scenekunstner Aimée Kaspersen og Landsforening mot seksuelle overgrep. Manuset er bygd tett på intervjuer med enkeltmedlemmer i organisasjonen, og videreformidler deres historier i en samfunnspolitisk kontekst. Deres historier er flettet sammen med statistikk, faktaopplysninger om tematikken, de involvertes refleksjoner og skjønnlitterær tekst i form av dikt fra Jan Arild Gundersens “Skyggespill” (2015). Forestillingen eksperimenterer med form, samt forholdet mellom kvaliteten autentisitet og fremmedgjøring, for å oppnå estetisk kommunikasjon med publikum. Dette har vist seg å fungere i stor grad, og forestillingen har fått gode tilbakemeldinger fra både media, fagfolk, et kontekstnært publikum og utenforstående.

Trinn 3. Ettersnakk - et møtepunkt i dialog

I ettersnakken ble det åpnet for dialog mellom publikum, kunstnere, erfaringskonsulent og fagfolk. Ettersnakken ble ledet av en ordstyrer (foredragsholder), slik at det lå en struktur for samtalen - og at den ble holdt på et saksnivå.

Vi har god erfaring med ettersnakk som en del av forestillingen alene, da denne er med og avslutter opplevelsen i et fellesskap. Her gis det rom for å stille spørsmål, både ved det man har sett eller til det tematiske. Det er tydelig at dialogen med den overgrepsutsatte og publikum ofte er fruktbar.

Ved alle ettersnakker ble det opplyst hvor publikum kan ta kontakt i etterkant for støtte eller

hjelp. I tillegg ble det til hver forestilling utdelt program hvor det opplyses om nødtelefoner og steder man kan få hjelp i etterkant dersom behov.

Involverte og samarbeidspartnere

Bidrag gjennom fagkompetanse i ettersnakk;

Myrsnipa samværssted

Stine Sofie Stiftelse

Østhus Kirkelig Ressurssenter

Sokneprest Elisabeth Torp

Helsesykepleier Oddny Garmo og Frøydis Marstein

Sosionom Linda Haugan

Bidrag gjennom erfaringskompetanse i ettersnakk;

Vårin Sørmealand

Jürgen Decker

Tatjana Breda-Gullbandsen

POPS - bidro med fagkompetanse i ettersnakk, i tillegg til at daglig leder Malene Helland gjennomførte foredraget for ungdom på Fana Folkehøgskole.

Fana Folkehøgskole - samarbeid om å få vist opplegget til elevene der. Folkehøgskolen bidro med lokaler, kost og losji. De bidro også med gode ressurser til å ivareta elevene ved skolen dersom det skulle oppstå situasjoner der elever hadde behov for ekstra hjelp.

Elvebakken VGS - samarbeid om å få vist opplegget til elevene. Opplegget ble tatt inn i forbindelse med at elevrådet arrangerte fokusuke på psykisk helse og seksualitet. Skolen bidro med lokaler og utstyr, samt med ressurser for å ivareta elevene ved skolen dersom det skulle oppstå situasjoner der elever hadde behov for ekstra hjelp.

Foredragsholdere;

Catrine Terjesen Næss (Tilknyttet LMSO)

Elin Skjeltorp (Tilknyttet LMSO)

Marlene Helland (Tilknyttet POPS)

Kunstnerisk team;

Aimée Kaspersen (prosjektleder og regissør)

Jon Vegard Hovdal (skuespiller)

Lisa Birkenes Thun (skuespiller)

Stina Kastet (skuespiller)

Sindre Hansen (tekniker)

Fremdriftsplan og gjennomføring

Prosjektets del 2 ble påbegynt sommeren 2018. Første del av prosjektet gikk hovedsaklig ut på å få økonomisk støtte til gjennomføring av prosjektet. Da vi hadde fått støtte fra Extrastiftelsen (nå stiftelsen DAM) og Bufdir inngikk vi kontrakter med involverte kunstnere, foredragsholdere og erfaringsformidlere. Vi måtte hente inn nye foredragsholdere da de som var med i del 1 ikke hadde kapasitet til å bidra i denne runden til tross for intensjonen. Catrine Terjesen Næss tok over for Gro Harestad og Marianne Finstad, og gjennomførte foredragene de fleste stedene (untatt Kristiansund, Fana og Otta). I Kristiansund bidro daglig leder i LMSO, Elin Skjeltorp, med foredrag. For elevene ved Fana Folkehøgskole bidro daglig leder for POPS (Psykologistudenter om psyke og sex), Marlene Helland, med foredrag tilpasset målgruppen. På grunn av akutt sykdom steppet Tatjana Breda-Gullbandsen inn for Næss i Otta. Etersom at hun hadde fulgt deler av turneen hadde hun oversikt og kunnskap til å gjennomføre med utgangspunkt i Næss' foredrag.

Vi påbegynte PR-arbeidet januar 2019. Før sommeren sendte vi ut mailer til aktuelle seminardelakere, og dette arbeidet fortsatte vi også utover høsten 2019. Det viste seg å være en utfordring å nå folk via mailer, og vi opplevde at det var lettest å nå ut til folk via lokale ressurser på de enkelte stedene. På grunn av få påmeldte i Oslo så vi oss nødt til å avlyse et dagseminar, og fikk de som hadde meldt sin interesse flyttet over på den andre planlagte seminardagen. En grunn til at det var vanskelig å nå ut i Oslo kan være at det nettopp hadde vært tilbud om kurs vedrørende tematikken, at spillestedet blir sett på som usentralt, eller at det ble borte i mengden av andre tilbud. Til tross for at oppslutningen ikke var så stor i Oslo, nådde vi likevel ut til avgjørdene publikkummere for videre arbeid. Vi skal etter planen tilbake til Oslo november 2020, som et resultat av seminaret vi gjennomførte i 2019.

Som en del av PR-arbeidet ble forestillingens facebookside

(<https://www.facebook.com/forstogfremstmenneske/>) bruk aktivt under turnéen. De involverte

kunstnerne hadde hver sin dag hvor de la ut innlegg, filmsnutter fra reisen og oppdateringer. Til sammen ble det registrert 74052 unike lesere på innlegg som omhandlet turnéen her. I tillegg la LMSO ut oppdateringer på sin hjemmeside (<https://lmsno.no/>). Innleggene her hadde 875 unike lesere målt på tid. Turnéen ble også dokumentert på LMSOs facebookside (<https://www.facebook.com/Landsforeningenmotseksuelleovergrep/>) med samlet 14918 unike lesere på innlegg som omhandlet turnéen. Forestillingen ble også promotert gjennom spillestedenes programsider, i tillegg til at vi fikk forhåndsopptak i media underveis i turnéen;

- Tidenes Krav (Bak betalingsmur);
<https://www.tk.no/kultur/nyheter/frei/hvem-er-menneskene-bak-overgrepsstatistikken/s/5-51-719757>
- Kristiansand by - dette skjer;
<https://www.krsby.no/kultur/i/50egl1/i-helga-kan-du-finne-paa-veldig-mye-i-kristiansand-se-den-store-oversikten>
- Vigga;
<https://www.vigga.no/nyheter/2019/11/23/Fagdag-og-forestilling-til-kamp-mot-seksuelle-overgrep-20456263.ece>

Med utgangspunkt i dette kan vi måle at oppmerksomheten rundt turnéen var langt over de endelige besøkende. Det kan være flere grunner til dette, men likevel kan fokuset omkring turnéen og dets innhold også ha bidratt til at temaet ble hentet fram av lesere og følgere.

Som en del av PR-arbeidet har også turnéplanen blitt sluppet litt etter litt, og hele den endelige planen lå ute tidlig i september. Da var alle billetter lagt ut, men vi kunne se acv kjøpstallene at det var først i ukene før at salget begynte å rulle. De stedene det var lettest å selge til fagfolk var Bergen og Trondheim. Også kveldsopplegget ble utsolgt i Trondheim. Dette til tross for at opplegget har vært gjennomført der tidligere. Dette kan også være et resultat av at folk har hørt mer om den der den allerede har vært. Dette opplevde vi også i del 1 av prosjektet. Etter at vi hadde besøkt eksempelvis Kirkenes ble flere oppmerksomme på opplegget, og ønsket oss tilbake.

Vi hadde opprinnelig planlagt å ha flere spilledager på enkeltsteder. På grunn av endringen i budsjettet måtte vi tenke litt annerledes. Eksempelvis hadde vi planlagt å ha fem spilledager i Bergen, to i Stavanger og fem i Oslo. For at det skulle bli økonomisk gjennomførbart måtte

vi endre disse planene på grunn av kostnader og tilgjengelighet ved de enkelte spillestedene. Til tross for at vi ikke hadde like lange perioder på de enkelte stedene fikk vi vært innom flere mindre steder. Vi la også opp ei rute som skulle være økonomisk med tanke på reisetid.

SØR	Dato	Hva	Hvor	Lokasjon	Antall
0	6/6	Spilledag	Oslo	Elvebakken VGS	2
1	3/11	Reisedag	Trondheim-Kristiansund		
2	4/11	Spilledag	Kristiansund	Møst ungdomshus	2
3	5/11	Reisedag	Kristiansund-Førde		
4	6/11	Reisedag	Førde-Fana FHS		
5	7/11	Spilledag	Fana	Fana FHS	1
6-8	8-10/11	FRI			
9	11/11	Spilledag	Bergen	Litteraturhuset i Bergen	2
10	12/11	Reise	Bergen-Stavanger		
11	13/11	Spilledag	Sola	Sola Kulturhus	2
12	14/11	ReiseDAG	Stavanger-Kristiansand		
12	14/11	Spillekveld	Kristiansand	Teateret	1
13	15/11	Spilledag	Kristiansand	Teateret	2
14-15	16-17/11	Reise/fri	Kristiansand-Oslo		
16	18/11	Spilledag	Tønsberg	Papirteateret	2
17	19/11	Spilledag	Notodden	Notodden Blues og Bar Scene	2
18	20/11	Spillekveld	Oslo	Rommen Scene	1
19	21/11	Spilledag	Oslo	Rommen Scene	2
20	22/11	Spilledag	Oslo	Rommen Scene	1
21	23/11	Fri			

22	24/11	Reisedag	Oslo-Otta		
23	25/11	Spilledag	Otta	Otta kulturhus	2
24	26/11	Reisedag	Otta-Trondheim		
25	27/11	Spilledag	Trondheim	Verkstedhallen	2

Konkrete resultater, vurdering av resultat- og effektmål

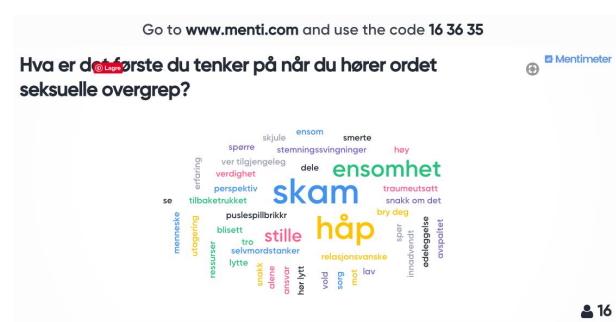
Foredrag

Det ble utviklet et foredrag for voksne og ett for ungdom.

Disse kan gjenbrukes og ble utviklet av daglig leder for LMSO Elin Skjeltnor og Catrine Terjesen Næss. Det var også de som gjennomførte foredragene under turnéen, men foredragene kan også holdes uavhengig av disse. Foredraget for ungdom ble tilpasset og gjennomført av Malene Helland (leder for POPS - Psykologistudenter om psyke og sex). Foredragene ble gjennomført i forbindelse med dagsseminar tilpasset studenter/fagfolk, på kveldstid ble hovedpunktene fra foredraget tatt med i ettersnakken. Foredragsholder fungerte også som ordstyrer i ettersnakken slik at det ble en helhetlig dramaturgi hvor den som startet opplegget også var den som avsluttet det for å unngå forvirring. Vi så under foredraget at det var ulike målgrupper som var nådd på de ulike stedene. Dette kan vitne om ulik tilgang på kompetanse for faggrupper. I Kristiansund var besto eksempelvis delakerne hovedsaklig av lærere og barnehagepedagoger, mens det i Bergen hovedsaklig besto av helsesykepleiere. Dette kan også være et resultat av hvilken målgrupper vi har greid å nå ut til på de ulike stedene. Det kunne likevel vært interessant å tatt dette opplegget ut på en "del 3", hvor vi sikter oss inn på småsteder og mindre kommuner rundt om i landet. Kanskje ville vi nådd ut til enda større faggrupper ved å tilby det på mindre steder hvor det er mindre tilbud i utgangspunktet.

reiste ut med opplegget. Vi ønsket å snu holdningen slik at det hele kunne oppleves mer håndterbart for faggruppene ved å gi dem konkrete verktøy etc.

Etter;

Det vi ser helt tydelig gjennom seminarpakken er at deltakerne endret innstilling til tematikken. Dette viser hvor avgjørende det er at man formidler tematikken gjennom møter med mennesker. Vi hadde fokus på traumebevisst omsorg, og hvordan alle, gjennom veldig enkle grep, kan bidra til at overgrepsofsatte enten velger å fortelle eller kan få en trygg plattform som gjør at de kan bli friskere voksne. Ved å ha en åpen innstilling og ved å bygge gode relasjoner kan hjelperne i samfunnet nå ut til flere.

Tall; hvor mange har vi nådd?

Vi gjennomførte vi 24 seminar/forestillinger, og besøkte Kristiansund, Fana, Bergen, Sola, Kristiansand, Tønsberg, Notodden, Oslo, Otta og Trondheim.

Deltakergruppen besto av; barnevern, psykologer, jordmødre, helsesykepleiere, studenter, lærere, leger, kunstnere, sykepleiere, sosionomer, ungdom fra 16-25 år ved Fana Folkehøgskole, videregående elever ved Elvebakken videregående skole, mennesker som har opplevd overgrep, pårørende og allmennheten.

Opplegget rakk ut til 1115 publikummere direkte, hvor anslagsvis 880 var på opplegget som en fagdag. Disse tar kunnskapen med seg tilbake til arbeidssted, og hvor erfaringene deles i eget fagmiljø. Her vil erfaringene fra opplegget bæres videre i møter med mennesker, og slik når opplegget ut indirekte til langt flere enn publikumstallet alene. Dersom vi legger til alle turnéen har nådd gjennom media er vi godt over 90 000.

Tilbakemeldinger fra turnéen:

Turnéen har fått flere tilbakemeldinger fra deltakere. Disse har vært utelukkende positive, og viser at det er et behov for denne type formidling.

- En forestilling som skulle vært pensum, både for elever på videregående og studenter som skal jobbe med mennesker (Deltaker i Kristiansund)
- Opplegget er perfekt for kurs og fagdager (deltaker i Oslo)
- Man får en annen forståelse for menneskene man møter (Deltaker i Bergen)
- Årets viktigste forestilling (Daglig leder, Stine Sofies Stiftelse)
- Vi håper vi får denne forestillingen tilbake til andre fagdager (Deltaker fra fagutvalget for schizofrenidagene i Stavanger)

Oppsummering med konklusjon og videre planer

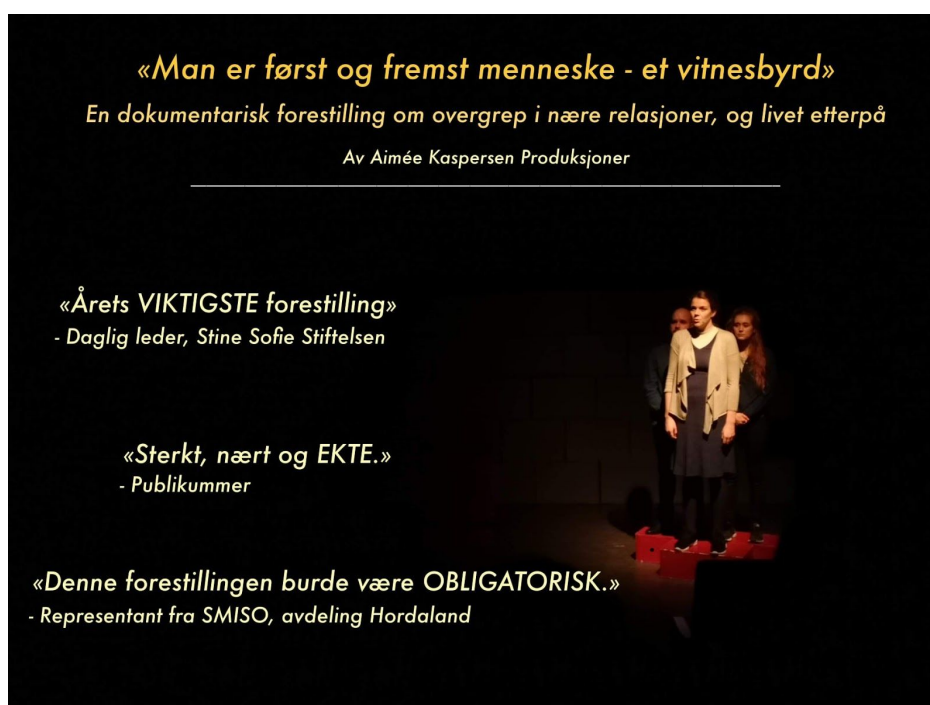
Vi har gjennom prosjektet nådd målet om kompetanseheving blant deltakere i helse- og undervisningssektoren, og blant studenter. Gjennom samtale og opplysning har vi gitt

konkrete verktøy, og en økt bevissthet om traumebevisst omsorg. Vi har samarbeidet med fagpersonell og erfaringskonsulenter i forberedelser og gjennomføring av prosjektet. Vi har nådd ut til faggrupper som arbeider med barn og unge, til studenter og elever ved VGS og høyere utdanning, til faggrupper som arbeider med overgrepssatte og til allmennheten.

Aimée Kaspersen har også skrevet en artikkel om hvordan teater kan bidra til livsmestring, med refleksjoner gjort i dette prosjektet. Denne vil komme på trykk i Drama og Teaterpedagogens neste nummer av tidsskriftet DRAMA (nr 1/ 2020). Slik har erfaringene fra turnéen også overføringsverdi inn i andre fagfelt

Det er lagt videre planer for prosjektet. Blant annet ønsker Kirkelig Ressurssenter sammen med DIXI- ressurscenter mot voldtekt og SMISO Oslo har planer om å vise teaterforestillingen i forbindelse med deres temakveld i november. Dette er en type samarbeid som kan være aktuelt med flere aktører. Schizofrenidagene i Stavanger har også vist interesse for forestillingen, og det kan være aktuelt å få til et samarbeid med dem på sikt.

Opplegget vil søkes inn i Den kulturelle skolesekken fra 2021, med målgruppen elever fra niende klasse og ut videregående. Det vil også være aktuelt å finne samarbeidspartnere på høyere utdanning ved aktuelle linjer rundt om i landet.

«Man er først og fremst menneske - et vitnesbyrd»
En dokumentarisk forestilling om overgrep i nære relasjoner, og livet etterpå
Av Aimée Kaspersen Produksjoner

«Årets **VIKTIGSTE** forestilling»
- Daglig leder, Stine Sofie Stiftelsen

«Sterkt, nært og **EKTE.**»
- Publikummer

«Denne forestillingen burde være **OBLIGATORISK.**»
- Representant fra SMISO, avdeling Hordaland